C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1a-6/23
1-20037848-03-1a-04012023

Judecătoria Bălți sediul Central
Judecători A.Guțu
S.Bubuioc
V.Moroșanu

D E C I Z I E
În numele Legii
29 mai 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată — Ion Talpa
Judecători — Ghenadie Liulca, Oxana Mirnov
Grefier — Carolina Bejenari
Cu participarea:
Procurorilor — Ira Guțu, Valentina Gavdiuc
Avocaților — Ina Cepoi, Lucia Rusu

a judecat în ședință închisă, în ordine de apel, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Cristina Cîrma, și de către avocatul Ina Cepoi, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central 28.05.2020, prin care:

Botnari Veaceslav *****, născut la *****, numărul de identificare *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****, studii medii incomplete, supus serviciului militar, căsătorit, 3 copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii,

a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.172 alin.(3) lit.a) CP la pedeapsă cu închisoare pe un termen de 11 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei s-a dispus de a fi calculat din 28.05.2020, cu includerea în acest termen a perioadei aflării lui Botnari Veaceslav în arest preventiv, de la 14.01.2020 până la 28.05.2020.

Măsura preventivă arestul, în privința lui Botnari Veaceslav s-a menținut până la intrarea sentinței în vigoare.

Prin aceiași sentință Botnari Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea

formulată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

S-a admis cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată şi s-a încasat de la Botnari Veaceslav, cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 2182 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Termenul de examinare a cauzei: în instanța de fond – 17.03.2020-28.05.2020, în instanța de apel – 17.07.2020-22.02.2022, în instanța de recurs – 16.05.2022-07.11.2022, în instanța de apel – 03.01.2023-29.05.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelului înaintat, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Adoptând sentința în cauză prima instanță a reținut, că Botnari Veaceslav la data de 14.01.2020, ora 11:30, aflându-se la domiciliul propriu amplasat pe *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică şi urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în forme perverse cu fiica sa minoră *****, a.n.*****, care îi este membru de familie conform art.133[1] alin.(1) CP, aflându-se în relație părinte-copil, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra şi a-şi exprima voința, datorită vârstei fragede şi capacității reduse a opune rezistență, în mod intenționat a dezbrăcat-o de pantaloni, după care de chiloței şi deşi victima se împotrivea şi se îmbrăca înapoi, rugându-l să o lase în pace, ultimul din nou a dezbrăcat-o de pantaloni, ea fiind culcată pe spate şi a întreținut cu ultima un raport sexual în formă perversă, prin lingerea organelor genitale.

Acțiunile inculpatului Botnari Veaceslav au fost calificate în baza art.172 alin.(3) lit.a) CP - acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârşite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-şi exprima voința, săvârşite asupra unui membru de familie, asupra unei persoane despre care se ştia cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

La fel instanța a reținut, că Botnari Veaceslav este învinuit în aceia, că el la data de 14.01.2020, ora 11:32, aflându-se la domiciliul propriu amplasat pe *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică şi urmărind scopul întreținerii unui raport sexual prin constrângere psihică şi fizică cu fiica sa minoră *****, a.n.*****, care îi este membru de familie conform art.133[1] alin.(1) CP, aflându-se în relație părinte-copil, care anterior a fost supusă unui act sexual în formă perversă, aflându-se deja în pat şi fiind dezbrăcată de la jumătate în jos, profitând de

imposibilitatea victimei de a se apăra şi a-şi exprima voința în virtutea vârstei fragede, i-a apucat picioarele şi i le-a ridicat în sus şi a încercat să-i introducă membrul sexual viril în vagin, victima simțind atingerea organelor genitale ale tatălui său de organele sale genitale, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu au fost duse până la capăt şi nu şi-au produs efectul, din motivul că la ușa casei au bătut pompierii, iar făptuitorul s-a îndreptat să deschidă ușa, moment în care minora ***** a reușit să fugă din casă pentru a împiedica acțiunile criminale ale tatălui său Botnari Veaceslav.

Acțiunile lui Botnari Veaceslav au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP - tentativa de viol, adică tentativă la comiterea unui raport sexual prin constrângere fizică şi psihică a persoanei, prin profitarea de imposibilitatea acesteia de a se apăra şi exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie, de rând asupra unei persoane minore de până la 14 ani, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorului, nu şi-a produs efectul.

Prin sentință Botnari Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.172 alin.(3) lit.a) CP la pedeapsă cu închisoare pe un termen de 11 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Prin aceiași sentință Botnari Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea formulată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Sentința în cauză a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Cîrma Cristina, care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Botnari Veaceslav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.172 alin.(3) lit.a) și art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP, cu stabilirea pedepselor după cum urmează: în baza art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP - 11 ani închisoare, în baza art.172 alin.(3) lit.a) CP -11 ani închisoare, și conform art.84 alin.(1) CP să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În argumentarea acestor solicitări procurorul-apelant a invocat, că pentru a pronunța soluția de achitare a lui Botnari Veaceslav de sub învinuirea formulată acestuia pe art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP instanța de fond eronat a apreciat probele cercetate, or, conform declarațiilor date de către victima infracțiunii, fiind audiată în condiții speciale, ultima a menționat expres, că tatăl său a dorit introducerea membrului viril în anus. Mai mult ca atât martorul ***** a menționat, că fetița îi povestise că tatăl ei îi atinsese fundul cu penisul său.

Consideră, că acțiunile ilegale ale lui Botnari Veaceslav se califică conform art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP, deoarece acțiunile sale criminale nu se limitează doar la satisfacerea poftei sexuale în formă perversă. În continuare, apucându-i

picioarele şi ridicându-i-le în sus, îndoindu-i genunchii şi spunându-i să țină picioarele în poziția dată, inculpatul se pregătea să întrețină un raport sexual în formă obișnuită, fapt confirmat prin declarațiile victimei, care a menționat expres, că îi simțea membrul viril care o gâdila în zona feselor, ea fiind culcată pe spate. Respectiv, opinează procurorul, că acțiunile inculpatului erau îndreptate spre comiterea unui viol, şi anume a unui raport sexual în formă obișnuită, acțiuni care nu au putut fi realizate până la capăt, întrucât la ușa casei au bătut pompierii şi după cum a povestit şi victima, tatăl său s-a speriat şi a lăsat-o în pace.

Procurorul insistă, că acțiunile inculpatului erau îndreptate expres spre întreținerea unui raport sexual în formă obișnuită din următoarele considerente: a sărutat-o pe față, după care pe gât, ca urmare acțiunile sale coborau în jos, a sărutat-o pe burtă, i-a lins organele genitale, i-a ridicat picioarele în sus, îndoiați în genunchi, fiind pregătit spre întreținerea raportului sexual, fapt care nu a avut loc din considerentul intervenirii unor circumstanțe neprevăzute de inculpat. Careva date obiective, precum că inculpatul se pregătea de comiterea unei acțiuni perverse faţă de fiica sa, şi anume prin introducerea membrului său viril în orificiul anal al victimei, nu sunt, decât faptul că minora simțea acea gâdilare în zona feselor;

Consideră procurorul-apelant, că nu există nici un dubiu că Botnari Veaceslav şi-ar fi dus acțiunile până la capăt, şi anume ar fi întreținut un act sexual în formă obișnuită, prin constrângere fizică şi psihică, dacă nu interveneau pompierii, care bocănind la ușă l-au speriat, ultimul fiind nevoit să le răspundă, iar fetița reușind să fugă din casă.

Deci, consideră procurorul, că acţiunile ilegale ale inculpatului cad sub incidența art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP - tentativă de viol, adică tentativă la comiterea unui raport sexual prin constrângere fizică şi psihică a persoanei, prin profitarea de imposibilitatea acesteia de a se apăra şi exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie, de rând asupra unei persoane minore de până la 14 ani, dacă din cauze independente de voința făptuitorul, acestea nu şi-a produs efectul.

De asemenea, împotriva sentinței a declarat apel avocatul Cepoi Ina în interesele inculpatului Botnari Veaceslav, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, deoarece nu au fost corect apreciate probele, totodată nefiind de acord cu pedeapsa aplicată.

În motivarea cererii de apel apărătorul-apelant a invocat, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, conform art.172 alin.(3) lit.a) CP, totodată apărătorul notează, că a caz nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele cauzei, inclusiv: - nu a avut loc evaluarea fratelui mai mare care toată această perioadă de timp s-a aflat în familie; - nu a fost acceptată examinarea copilului de către un expert independent; - nu s-a constatat faptul conform expertizei căreia a fost supusă ***** că este victima violenței sexuale.

Apărătorul menționează, că nevinovăția inculpatului se demonstrează atât prin declarațiile acestuia, cât şi prin declarațiile martorilor, iar partea vătămată nu a invocat careva suferințe, retrăiri posttraumatice – fapt care demonstrează că față de minoră nu a fost aplicată forța fizică și constrângere.

Menționează apărătorul, că deși la minoră s-au stabilit careva traume, acestea însă nu au nici o tangență cu ceea ce i se incriminează tatălui, or, copilul suferă pe motiv că există careva probleme familiale soţ-soție şi că mama a lipsit o perioadă destul de mare de acasă, iar pentru copil lipsa mamei provoacă durere. Mai mult ca atât, toţi martorii confirmă, că inculpatul era un tată iubitor şi muncitor, a rămas acasă cu cei trei copii, mereu le purta de grijă.

Apărătorul-apelant face referire la raportul de expertiză - f.d.202-205, şi certificatul trimitere-extras - f.d.37, care confirmă că careva semne de abuz sexual lipsesc, respectiv, sentința este contrară acestor probe. De asemenea, apărătorul susține, că contradictorii sunt şi declaraţiile copilului ***** şi cele ale psihologului, necorespunzând datele şi nefiind confirmate.

Pretinde apărătorul, că acuzarea nu a prezentat probe, concludente, utile şi veridice care ar confirma înafara oricăror dubii că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art.172 alin.(3) lit.a) CP, iar condamnarea unei persoane nu poate fi bazată pe presupuneri.

Notează apărătorul, că în momentul când au bătut la ușa casei pompierii, Botnari Veaceslav era speriat, deoarece el conștientiza faptul, că este servit, anterior fiind la Comisia Asistență Socială în cadrul Primăriei Bălţi, unde i s-a adus la cunoștință că dacă va servi alcool, atunci copiii vor fi luați şi plasați într-un centru de plasament, de aceea inculpatul s-a speriat.

Nu este de acord apărătorul cu dispoziția instanței despre încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 2182 lei, deoarece este în obligația statului de a efectua expertiza judiciară şi nicidecum aceste cheltuieli nu pot fi puse în sarcina lui Botnari Veaceslav.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22.02.2022, apelul avocatului Cepoi Ina în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Botnari Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.172 alin.(3) lit.a), art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP, cu stabilirea pedepselor după cum urmează: - în baza art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP – 11 ani închisoare; în baza art.172 alin.(3) lit.a) CP - 11 ani închisoare; și în baza art.84 alin.(1) CP, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial i-a fost stabilit lui Botnari Veaceslav pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În rest dispozițiile sentinței referitor la cheltuielile judiciare s-au menținut. Prin aceiași decizie, cererea inculpatului Botnari Veaceslav privind constatarea condițiilor contrare art.3 CEDO pe perioada

deținerii acestuia în arest preventiv, a fost admisă în parte și în temeiul art.385 CPP s-a constatat deținerea lui Botnari Veaceslav în condițiile contrare art.) CEDO pentru perioada deținerii acestuia sub arest în calitate de prevenit de la 14.01.2020-28.05.2020, în total de 135 zile și s-a redus termenul de pedeapsă cu 270 zile (135x2=270), în rest cererea a fost lăsată fără soluționare.

În motivarea soluției, instanța de apel a stabilit că, este neîntemeiată sentința instanței în partea achitării lui Botnari Veaceslav de sub învinuirea formulată pe art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP, Colegiul penal concluzionând, că faptele inculpatului Botnari Veaceslav urmează a fi încadrate corect conform prevederilor art.27, art.171 alin.(3) lit.b) și art.172 alin.(3) lit.a) CP.

Colegiul a constatat, că Botnari Veaceslav continuându-şi acţiunile sale criminale, la 14.01.2020, aproximativ la ora 11:32, aflându-se la domiciliul propriu amplasat pe *****, fiind în stare de ebrietate şi urmărind scopul întreținerii unui raport sexual prin constrângere psihică şi fizică cu fiica sa minoră *****, a.n.*****, care anterior a fost supusă unui act sexual în formă perversă, aflându-se deja în pat şi fiind dezbrăcată de la jumătate în jos, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra şi a-şi exprima voința în virtutea vârstei fragede, i-a apucat picioarele şi i le-a ridicat în sus şi a încercat să-i introducă membrul sexual viril în vagin, victima simțind atingerea organelor genitale ale tatălui său de organele sale genitale, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu au fost duse până la capăt şi nu şi-au produs efectul, din motivul că la uşa casei au bătut pompierii, iar făptuitorul s-a îndreptat să deschidă uşa, moment în care minora ***** a reușit să fugă din casă pentru a împiedica acțiunile criminale ale tatălui său Botnari Veaceslav.

Prin acțiunile sale intenționate Botnari Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art.27, art.171 alin.(3) lit.a),b) CP - tentativă de viol, adică tentativă la comiterea unui raport sexual prin constrângere fizică şi psihică a persoanei, prin profitarea de imposibilitatea acesteia de a se apăra şi exprima voința, săvârșit asupra unei persoane aflate sub grija, ocrotirea, protecţia şi educarea făptuitorului, de rând asupra unei persoane minore de până la 14 ani, dacă din cauze independente de i făptuitorul, acestea nu şi-a produs efectul.

Totodată, Colegiul a apreciat, că prima instanță corect a stabilit vinovăția inculpatului Botnari Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.172 din.(3) lit.a) CP - acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-şi exprima voința, săvârșite asupra unui membru de familie, asupra unei persoane despre care se ştia cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Declarațiile inculpatului de negare a vinei instanța de apel le-a apreciat critic, considerându-le ca o încercare de evitare a răspunderii, acestea fiind

combătute de declarațiile părții vătămate minore ***** care prin declarațiile date, fiind audiată în condiții speciale, ultima a menționat că: ,,îi simțea membrul viril care o gâdila în zona feselor, ea fiind culcată pe spate", ,,a sărutat-o pe față, după care pe gât, ca urmare acțiunile sale coborau în jos, a sărutat-o pe burtă, i-a lins organele genitale, i-a ridicat picioarele în sus, îndoiați în genunchi, ...".

Aceleași acțiuni de violență victima minoră le-a povestit și martorului ***** și psihologului *****. În circumstanțele date, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpatului erau îndreptate spre comiterea unui viol, şi anume a unui raport sexual în formă obișnuită, acțiuni care nu au putut fi realizate până la capăt, întrucât la ușa casei au bătut pompierii şi după cum a povestit şi victima, tatăl său s-a speriat şi a lăsat-o în pace. Ori, anume acele constatări ale victimei, precum că tatăl său era dezbrăcat, i-a simțit organul viril în zona feselor sale, care o gâdila, era cu picioarele ridicate în sus şi îndoiați la genunchi, în coroborare cu poziționarea anatomică apropiată a organelor genitale şi anale la un copil de vârstă fragedă, precum şi faptul, că victima de vârstă fragedă nu poate să se expună cu exactitate dacă membrul viril al tatălui se atingea de fese, fie de organele genitale, care datorită amplasării anatomice sunt în imediata apropiere, confirmă cert, că inculpatul se pregătea de comiterea unui raport sexual în formă perversă.

De asemenea, acțiunile inculpatului erau îndreptate expres spre întreținerea unui raport sexual în formă obișnuită din următoarele considerente: a sărutat-o pe față, după care pe gât, ca urmare acțiunile sale coborau în jos, a sărutat-o pe burtă, i-a lins organele genitale, i-a ridicat picioarele în sus, îndoiați în genunchi, fiind pregătit spre întreținerea raportului sexual, fapt care nu a avut loc din considerentul intervenirii unor circumstanțe neprevăzute de inculpat și anume intervenirea pompierilor care efectuau în localitate un control al instalațiilor de încălzire. Careva date obiective, precum că inculpatul se pregătea de comiterea unei acțiuni perverse față de fiica sa, şi anume prin introducerea membrului său viril în orificiul anal al victimei, nu sunt, decât faptul că minora simțea acea gâdilare în zona feselor.

Astfel, nu există nici un dubiu că Botnari Veaceslav şi-ar fi dus acțiunile până la capăt, şi anume ar fi întreținut un act sexual în formă obișnuită, prin constrângere fizică şi psihică, dacă nu interveneau pompierii, care bocănind la ușă l-au speriat, ultimul fiind nevoit să le răspundă, iar fetița reușind să fugă din casă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, în respectarea prevederilor art.61, art.75 CP s-a ținut seama de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale considerată ca fiind săvârșită de inculpat, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, atitudinea societății față de pedeapsa

penală ce urmează a-i fi stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită, persoana inculpatului.

Solicitările apărării referitor la respingerea cerințelor de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2182 lei, instanța de apel le-a respins, dat fiind faptul că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale în privința celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Referitor la demersul inculpatului Botnari Veaceslav privind aplicarea prevederilor art.385 și art.473 CPP penală în privința sa, instanța de apel le-a admis în parte, constatând că Botnari Veaceslav s-a deținut în stare de arest în calitate de prevenit la Penitenciarul nr.11 Bălți - 135 zile, reducând pedeapsa cu 270 de zile, conform calculului – 2 zile închisoare pentru 1 zi de arest preventiv (135 x 2 = 270 zile), reținându-se în acest sens că pe perioada dată Botnari Veaceslav s-a deținut în diferite celule, cu un spațiu mai mic de 4 m^2, ce vine în contradicție cu prevederile Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.583 din 26.05.2006, în final reținându-se tratament inuman și încălcarea condițiilor de detenție garantate de art.3 al CEDO.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului, prin care fără a invoca vreun temei de drept prevăzut de art.427 alin.(1) CPP, a solicitat casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, motivând că a fost efectuată o apreciere arbitrată a probelor, incomplet fiind stabilite circumstanțele cauzei, soluția de condamnare fiind bazată doar pe depozițiile date de martori care nu au furnizat suficientă informație pentru a putea fi apreciate drept probe pertinente, concludente şi utile, care ar confirma vinovăția lui Botnari Veaceslav, deopotrivă aceste declarații poartă în sine contradicții esențiale şi sunt bazate pe presupuneri, la caz nefiind răsturnată prezumția de nevinovăție a lui Botnari Veaceslav, învinuirea fiind iluzorie, părtinitoare, neconcordantă realității şi vădit neîntemeiată, lipsită de temei şi suport probatoriu. La fel critică soluția luată pe marginea cheltuielilor judiciare, susținând că este în obligația statului de a efectua expertiza judiciară şi nicidecum cheltuielile nu pot fi puse pe seama lui Botnari Veaceslav;

La recursul declarat de către avocatul Ina Cepoi, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07.11.2022 a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului Botnari Veaceslav, s-a casat total decizia Colegiului penal al

Curții de Apel Bălți din 22.02.2022, în cauza penală în privința lui Botnari Veaceslav și s-a dispus rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a emite această soluție instanța de recurs a reținut, că instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondat, a apelului declarat de partea apărării, cu admiterea apelului procurorului, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii.

A remarcat, că instanța de apel în decizia sa, a trecut în revistă mijlocele probatorii administrate pe caz în prima instanță, fără a oferi propria apreciere a acestora așa cum o cer prevederile art.101 alin.(1) CPP și prevederile art.414 alin.(2) și (6) CPP.

Colegiul penal lărgit a considerat, că instanța de apel nu a cercetat fondul cauzei, nu a verificat probele administrate în speță și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, conform prevederilor art.101 CPP, or, aceasta referindu-se superficial asupra acestora, în final și-a întemeiat soluția privind vinovăția lui Botnari Veaceslav de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP și art.172 alin.(3) lit.a) CP.

Colegiul penal lărgit a observat, că conform apelului declarat de către procuror şi procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, în cadrul rejudecării cauzei potrivit regulilor generale, după achitarea inculpatului Botnari Veaceslav, procurorul nu a făcut trimitere la probe concrete în baza cărora s-a solicitat desființarea sentinţei de achitare a primei instanțe. Totodată, instanţa de apel a dat citire probelor, examinate de prima instanță şi cele cercetate nemijlocit în ședință, a căror conținut a fost reprodus în decizia contestată, consemnându-le în procesul-verbal al ședinței de judecată, omițând să consemneze în decizia pronunțată motivele de fapt şi de drept, în baza cărora au fost desființate concluziile formulate de către prima instanță referitor la achitarea inculpatului pe capătul de acuzare în baza art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP.

Instanța de apel formal a enumerat şi a redat conținutul probelor fără a indica cu suficientă precizie care anume aspecte au fost constatate ca fiind determinante în raport cu concluzia expusă privitor la constatarea vinovăției inculpatului Botnari Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP.

Colegiul penal lărgit a constatat, că instanța de apel a pus la baza condamnării lui Botnari Veaceslav, declarațiile părții vătămate minore ***** și a martorilor acuzării ***** și *****, fără ca aceștia să fie audiați în cadrul ședinței de judecată în apel, instanța de apel mulțumindu-se doar cu preluarea declarațiile date de aceștia în prima instanță.

Colegiul a remarcat și faptul că, instanța de apel a cercetat cumulul de probe anexat la materialele cauzei fără a face deosebire și a indica expres probele care

dovedesc vinovăția inculpatului Botnari Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP și probele care dovedesc vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) lit.a) CP, expunând fraze de ordin general precum că „vinovăția acestuia fiind demonstrată prin probele expuse și analizate supra".

Colegiul penal lărgit a mai atestat, că instanța de apel pronunțând o sentință de condamnare în privința inculpatului Botnari Veaceslav pe art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP, nu a combătut nici unul dintre argumentele indicate în sentința de achitare a primei instanțe, referitor la neclaritatea învinuirii formulate în privința acestuia, şi nici nu a indicat concret prin care anume acțiuni inculpatul a săvârșit infracțiunea. Mai mult ca atât, declarațiile inculpatului Botnari Veaceslav nu au fost combătute în cadrul cercetării judecătorești prin probe certe şi directe.

De asemenea, Colegiul penal lărgit a constatat, că instanța de apel pronunțând o sentință de condamnare în privința inculpatului Botnari Veaceslav pe art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP a indicat că, *„declarațiile inculpatului de negare a vinei instanța de apel le apreciază critic, considerându-le ca o încercare de evitare a răspunderii, acestea fiind combătute de declarațiile părții vătămate minore ***** care prin declarațiile date, fiind audiată în condiţii speciale, ultima a menţionat că: ,, îi simţea membrul viril care o gîdila în zona feselor, ea fiind culcată pe spate", ,,a sărutat-o pe față, după care pe gît, ca urmare acţiunile sale coborau în jos, a sărutat-o pe burtă, i-a lins organele genitale, i-a ridicat picioarele în sus, îndoiate în genunchi,..." ..... aceleaşi acțiuni de violență victima minoră le-a povestit şi martorului ***** şi psihologului *****...* astfel a ajuns la concluzia că, *acţiunile inculpatului erau îndreptae spre comiterea unui viol, şi anume a unui raport sexual în formă obişnuită, acţiuni care nu au putut fi realizate pînă la capăt, întrucît la uşa casei au bătut pompierii şi după cum a povestit şi victima, tatăl său s-a speriat şi a lasat-o în pace.*

Colegiul a reținut, că în prima instanță partea vătămată minoră ***** a declarat: "… *ea era pe pat, tata era jos. Era îmbrăcată în pijama și halat și tata a dezbrăcat-o numai de pantaloni. Ea încerca să se îmbrace, tata îi închidea gura, ea plângea, tatăl iarăși o dezbrăca de pantaloni și de chiloței. Tata de asemenea sa dezbrăcat și a început să o sărute pe toată fața și pe buze. În continuare, chiloțeii și pantalonii i-a dezbrăcat mai jos de genunchi, o pupa pe buze, i-a ridicat maioul, a pupat-o pe burtă și a scuipat-o mai jos de buric. Tata s-a pus jos și a început a-i linge organul genital. I-a ridicat picioarele și i-a îndoit genunchii, picioarele se aflau împreună, chiloțeii se aflau mai jos de genunchi. Tata i-a zis să țină picioarele așa și nu i-a permis să se îmbrace. Tata a dorit să introducă organul său genital la ea în poponeață, apoi a venit cineva și a bătut în fereastră. Tata punea organul său genital la poponeața ei și pe ea o gâdilea. După bătaia din fereastră, tatăl ei s-a îmbrăcat, s-a îmbrăcat și ea și i-a spus tatălui că pleacă*

*la veceu dar de fapt a fugit la tanti ***** ...".*

Astfel, ținând cont de concluziile instanței de apel în raport cu declarațiile părții vătămate minore sus menționate, Colegiul penal lărgit a conchis, că instanța de apel pripit a concluzionat că, *acțiunile inculpatului erau îndreptate expres spre întreținerea unui raport sexual în formă obișnuită din următoarele considerente: a sărutat-o pe față, după care pe gît, ca urmare acțiunile sale coborau în jos, a sărutat-o pe burtă, i-a lins organele genitale, i-a ridicat picioarele în sus, îndoiați în genunchi, fiind pregătit spre întreținerea raportului sexual, fapt care nu a avut loc din considerentul intervenirii unor circumstanțe neprevăzute de inculpat și anume intervenirea pompierilor care efectuau în localitate un control al instalațiilor de încălzire,* or, aceasta nu este argumentată prin constatarea unei coroborări între declarațiile martorilor ***** și *****, cu cele ale părții vătămate minore *****, care nu vorbește concret despre careva acțiuni din partea lui Botnari Veaceslav caracteristice tentativei de viol în privința părții vătămate și aceasta în pofida faptului că avocatul Cepoi Ina în cadrul ședinței de judecată în apel a declarat că instanța nu a elucidat toate circumstanțele și anume că există unele discordanțe în declarațiile părții vătămate.

De asemenea a constatat Colegiul penal lărgit, că instanța de apel concluzionează și reține voalat că, *„nu există nici un dubiu că Botnari Veaceslav şi-ar fi dus acțiunile până la capăt, şi anume ar fi întreținut un act sexual în formă obișnuită, prin constrângere fizică şi psihică, dacă nu interveneau pompierii, care bocănind la uşă l-au speriat, ultimul fiind nevoit să le răspundă, iar fetița reuşind să fugă din casă",* fără a indica probele care au dus la această concluzie în coroborarea cu alte probe ce demonstrează cert acțiunea de *tentativă de viol* din partea inculpatului Botnari Veaceslav asupra părții vătămate minore *****.

Instanța de recurs a constatat, că hotărârea instanței de apel conține o motivarea defectuoasă, lipsind analiza temeiurile invocate de părți prin prisma admiterii sau respingerii acestora, evitându-se expunerea motivată și suficientă asupra circumstanțelor pe care instanța de apel le-a pus la baza constatării vinovăției.

Astfel, deși instanța de apel a examinat cumulul de probe anexate la materialele cauzei, *prin citire*, soluția emisă de către aceasta nu este bazată pe cercetarea și analiza corelativă a probelor.

De altfel, Colegiul penal lărgit a menționat și faptul, că în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului, inclusiv prezentarea și audierea martorilor, această obligație îi revine „(…) celor care au responsabilitatea de a decide vinovăția sau nevinovăția unui acuzat (…)" (cauza CtEDO Dan c. Moldovei din 05.07.2011).

În contextul expus instanța de recurs ordinar a mai constatat, că instanța de apel *nemotivat şi contrar prevederilor art.415 alin.(2[1]) CPP*, a considerat posibil continuarea examinării cauzei în lipsa martorilor ***** și ***** prin citirea declarațiilor date în prima instanță, or, potrivit acestor prevederi, instanța de apel nu este în drept să-şi întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, care au stat nemijlocit la baza emiterii unei sentințe de achitare fără a examina probe noi, precum și fără a face o analiză detaliată a declarațiilor părților vătămate, martorilor, a inculpatului prin prisma coroborării, veridicității acestora în raport cu probele apărării, având drept consecință constatarea incontestabilă a demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea faptelor imputate.

Mai mult, instanța de apel, făcând trimitere la declarațiile părții vătămate, martorilor precum și a inculpatului audiați în prima instanță, nu a indicat concret ce anume denotă confirmarea faptelor imputate, or, aceste declarații, după cum au fost luate în considerare de către instanța de apel și nefiind analizate prin coroborare, nu generează incontestabil, în afara oricăror dubii, concluzia privind vinovăția inculpatului.

În contextul dat, Colegiul a observat lipsa atât a aprecierii cât și lipsa poziției instanței de apel referitor la acceptarea unor probe și respingerea altor, astfel că la judecarea apelului instanța îşi bazează concluzia de vinovăție a inculpatului pe declarații care nu relevă aspecte importante pentru stabilirea adevărului la caz.

Astfel, Colegiul penal lărgit a constatat, că motivarea hotărârii instanței de apel este una formală în care doar descrie fapta, probele administrate în respectiva cauză penală, fără a face o analiză și a da un răspuns la toate argumentele invocate în apelurile declarate.

Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel contrar prevederilor legale și-a întemeiat soluția pe aprecieri subiective, or, Curtea de la Strasbourg statuează că, dreptul la un proces echitabil include obligația tribunalelor de a-și motiva deciziile lor, deoarece absența motivării unei decizii judiciare poate impieta asupra acestui drept.

În concluzie, Colegiul penal lărgit a ținut să consemneze insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel, or, rejudecând cauza, aceasta a admis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) CPP, motiv pentru care instanța de recurs a ajuns la concluzia de a admite recursul declarat, din alte motive decât cele invocate de recurent, atestând că instanţa de apel a adoptat o decizie de condamnare a inculpatului Botnari Veaceslav în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.27, art.171 alin.(3) lit.b) și art.172 alin.(3) lit.a) CP, printr-o motivare superficială și contradictorie.

Prin urmare, Colegiul a considerat, că pronunțarea condamnării inculpatului fără audierea martorilor, deși acesta fusese achitat pe capătul de acuzare în baza art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP, este contrară cerințelor unui proces echitabil în

sensul art.6 § 1 din Convenție. Instanța de apel nu este în drept să-şi întemeieze concluziile sale de condamnare pe probele cercetate de către prima instanță, care a dispus achitarea.

Astfel Colegiul penal lărgit a menționat, că în cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art.414 CPP să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art.417-418 CPP. De asemenea, instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art.436 CPP care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice din nou și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să constate prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, să dea răspuns la toate cerințele și argumentele apelanților ținând cont de motivele invocate în apel și dispozițiile deciziei instanței de recurs și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art.414, art.417 CPP.

La data de 03.01.2025 cauza respectivă a parvenit la Curtea de Apel Bălți pentru rejudecare.

În instanța de apel procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Ira Guțu, a susținut apelul declarat de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Cristina Cîrma și a pledat pentru admiterea acestuia, casarea sentinței cu pronunțarea pe caz a unei noi hotărâri potrivit solicitărilor din apel. A expus poziția, precum că vinovăția lui Botnari Veceaslav în comiterea infracțiunilor incriminate a fost dovedită prin totalitatea probelor legal administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume - declarațiile părții vătămate minore ***** care a fost audiată în condiții speciale de către judecătorul de instrucție, declarațiile martorului ***** (f.d.169-170, vol.I), declarațiile martorului ***** (f.d.171 vol.I), declarațiile martorului ***** (f.d.172 vol.I), declarațiile martorului ***** (f.d.31, vol.II) și alte probe pertinente și concludente cauzei. Poziția respectivă a acuzării ulterior a fost preluată de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, solicitându-se respingerea apelului declarat în interesele inculpatului Botnari Veaceslav.

Avocatul Ina Cepoi și inculpatul Botnari Veaceslav au pledat pentru

respingerea apelului declarat de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Cristina Cîrma și admiterea apelului declarat de partea apărării susținându-l pe toate motivele și argumentele invocate.

Avocatul Lucia Rusu în exercitarea apărării drepturilor și reprezentării intereselor părții vătămate minore, careva obiecții privitor la pedeapsa aplicată inculpatului n-a înaintat.

Deliberând asupra motivelor invocate în cererile de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, ascultând participanții procesului, conducându-se de prevederile Legii, Colegiul penal a concluzionat asupra necesității respingerii apelurilor, cu menținerea în vigoare a sentinței atacate. Respectiva soluție este întemeiată pe prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) CPP, potrivit cărora instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *...respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...apelul este nefondat.*

Până la expunerea asupra motivelor de fapt și aspectelor de drept ce au importanța pentru justa soluționarea a cauzei, Colegiul reține dispozițiile art.436 alin.(2) CPP, potrivit cărora, *pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului*, totodată potrivit textului din alin.(3), *cauza urmează a fi rejudecată în limita în care s-a dispus casarea sentinței*, iar conform alin.(4), *în cadrul rejudecării, nu poate fi aplicată o pedeapsă sau o lege mai gravă decât cea inițială, cu excepția cazurilor de contestare a hotărârii de către procuror sau partea vătămată*.

Astfel, ținând cont de faptul, că prin decizia instanței de recurs a fost casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09.11.2011 și din 22.02.2022, instanța de apel în cadrul rejudecării cauzei se va expune asupra apelurilor declarate de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Cristina Cîrma, și de către avocatul Ina Cepoi, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central 28.05.2020.

Cât privește concluzia enunțată supra de menținere a sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central 28.05.2020, Colegiul va întemeia această soluție pe dispozițiile art.414 alin.(1),(2) CPP, potrivit cărora, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, verificând declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal*.

Totodată, instanța de apel operează și cu prevederile art.413 alin.(3) CPP, potrivit cărora, *instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi*, coroborate

cu prevederile art.414 alin.(6) CPP, potrivit cărora, *instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal*.

Deci, reținând prevederile citate supra, instanța de apel urmează să verifice legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate în cererile de apel, adică prin prisma probelor prezentate să rețină dacă și-au găsit sau nu confirmare invocările apelanților.

Astfel, în ședința instanței de apel, la solicitarea părților a fost reluată cercetarea judecătorească pe cauza dată, fiind dispusă audierea martorilor *****, *****, *****, *****, *****, și audierea inculpatului Botnari Veaceslav.

Fiind audiat în instanța de apel în calitate de martor, ***** și-a susținut depozițiile sale din prima instanță – f.d.172, vol.I, potrivit cărora, a declarat, că Botnari Veaceslav este consăteanul său. La 14.01.2020, cu echipa de pompieri din mun.Bălți, mergeau prin sat să controleze sobele. Ajungând la casa inculpatului au strigat, apoi au bătut în geam şi nu s-a dat nici un răspuns, crezând că nu e nimeni acasă. Ulterior, a întredeschis ușa, a strigat la ușă, la care a auzit vocea inculpatului spunând „ iaca vin ”, la care a coborât de pe prag şi a așteptat să iasă inculpatul. Era sărbătoare, „Anul Nou” pe stil vechi, inculpatul i s-a părut obosit sau beat. Inculpatul părea speriat şi se uita pe furiș la pompierii în uniformă, i-a comunicat scopul vizitei, în acest sens pompierul i-a explicat regulile de securitate, pentru ce a semnat. Pe victima ***** nu a văzut-o. Faptul că inculpatul este bănuit de tentativă de viol față de fiica minoră, a auzit mai târziu de la cineva din primărie. După ce a semnat fișa de la pompieri, inculpatul părea buimăcit, speriat. Până la incident, de inculpat nu a auzit nimic de rău. Are soție, trei copii minori, inculpatul avea grijă de ei.

Suplimentar în instanța de apel, în calitate de martor ***** a declarat, că după ce a strigat la poarta inculpatului și până a ieșit acesta, a durat aproximativ 5 minute, în acest timp careva sunete în casă n-a auzit. Când Botnari Veaceslav a ieșit afară, i s-a părut că acesta era de pe somn și era speriat, însă n-a observat dacă acesta era sau nu în stare de ebrietate. Deoarece era în drum, nu a auzit discuția inculpatului cu *****, nici discuția cu privire la fetiță.

Fiind audiat în instanța de apel în calitate de martor, ***** a declarat, că la data de 14.01.2020 activa la *****. La această dată a fost în gospodăria lui Botnari Veaceslav în legătură cu serviciu, în ograda acestuia a avut loc instructajul. A intrat în ogradă împreună cu *****, acesta l-a strigat de câteva ori pe inculpat, a bătut la geam și doar după ce a tras de ușă și a strigat să iasă, peste aproximativ 20 secunde a ieșit Botnari Veaceslav. Cu el a fost petrecut instructajul privitor la folosirea sobelor în timpul de iarnă, după care i-a fost transmisă instrucția pentru semnare. Nu ține minte dacă în acel timp au mai intrat alte persoane în ograda lui Botnari

Veaceslav. Cât timp au stat în curtea casei lui Botnari Veaceslav, careva sunete din casă nu a auzit.

Fiind audiată în instanța de apel, în calitate de martor ***** a declarat, că susține depozițiile sale din prima instanță – f.d.30-31, vol.II, potrivit cărora, lucrează în calitate de psiholog în cadrul Centrului de plasament temporar al copiilor în situație de risc „Drumul spre casă”. Ea a fost psihologul minorei *****. În Centrul „Drumul spre casă”, în legătură cu starea ei psihologă minora s-a aflat de la 14.01.2020-20.02.2020. ***** a fost adusă la Centru pentru că a fost abuzată sexual de tatăl biologic. În timpul consultaţiei, era într-o stare nervoasă, în stare de anxietate. La întrebările adresate cum se simte, ea a aplecat capul şi au apărut lacrimi. A întrebat-o cum se simte la care ea i-a răspuns că îi este rușine să spună. După aceasta au început a comunica la general, ca să se acomodeze copilul cu ea. La fel, a rugat-o să deseneze desenul unui om, fata a desenat un om, la care a întrebat-o unde e dureros acestui om, la care ea a arătat că este dureros la inimă. Întrebând-o de ce, fetița a început să povestească cu rușine. La care minora aplecând ochii a povestit ce s-a întâmplat cu ea. Astfel, dimineața rămânând cu fratele mai mic *****, ea era îmbrăcată în halat, fratele mai mare a plecat la școală şi tatăl ei a rugat-o să se culce, să lase halatul, să ridice picioarele. La care ea i-a spus tatălui că îi este frică şi că nu trebuie. Ea i-a spus că se teme şi nu vrea, dar tatăl continua săi ridice picioarele şi să o sărute, ea a spus că tatăl o săruta în locuri intime. Ea plângând îl ruga să nu facă asta, dar tatăl îi spunea ceva de mama sa, că chipurile dacă era să fie mama el nu avea să facă asta. Ulterior, ea i-a povestit precum că cineva a bătut în ușă, tatăl i-a spus să stea acolo să nu se ducă nicăieri la care s-a dus să deschidă ușa şi în acel moment minora a hotărât să fugă la vecini. După această vecinii au liniștit-o şi au chemat poliţia. Continuând consultația, a întrebat-o cum se simte, dacă se simte în siguranță, la care ea a răspuns că la Centru se simte în siguranță dar rău doarme şi îl visează pe tatăl ei, se teme de el şi nu vrea să-l mai vadă. La a doua consultație minora a repetat tot acestea, doar că mai restrâns. A făcut diferite teste cu ea, a făcut un test „Copacul”, la care se vede bine că ea a desenat pe tatăl departe de ea, ceia ce se înțelege că ea nu-l vrea pe tatăl ei aproape. Discuțiile date au fost în continuare pe fon psihologic, a încercat să o ajute să treacă peste stresul psihologic, traume psihologice. În continuare s-au efectuat şi alte teste, unde minora a colorat chipul unui om, în culori. Prin culorile colorate predomină frica, vina, ura şi tristețea. În concluzia acestui test, copilul a fost supus stării psihoemoţionale însoțit de anxietate. Ulterior a urmat psihoterapie pentru a scoate stările de stres. La final, a întrebat-o dacă este gata să se ducă acasă să se întâlnească cu tatăl, la care a răspuns că acasă încă nu vrea să se ducă, dar pe tatăl l-a iertat. La Centru lucrează doi psihologi, minora a fost consultată şi de celălalt psiholog şi la fel, minora a povestit psihologului ceia ce i-a povestit şi ei. Minora în timp de 45 de zile cât s-a aflat la Centru a avut trei întâlniri cu mama sa,

au făcut consultații şi cu mama. După 45 de zile, minora deja voia să plece acasă, era bine. Minora i-a spus că în acea dimineață era în halat şi încă ceva, dar partea de jos era goală. Testul a fost făcut la general ce simte copilul, nu numai ce e legat de situația asta. Timp de 45 de zile s-au efectuat în jur de 4-5 terapii cu minora, odată în săptămână. Din spusele minorei, ea a comunicat că în familie erau deseori conflicte, tatăl şi mama se certau adesea. De asemenea, din spusele minorei, pentru ea asta era neplăcut. La întrebarea sa către ea, cum crede de ce erau acele conflicte între părinții ei, ea a spus că din pricina banilor, deoarece mama nu lucra şi că tatăl uneori făcea abuz de alcool, tatăl când venea servit acasă părinții se certau. Minora a mai declarat, că în ultima perioadă, ultimele trei luni copiii au trăit cu tatăl, el se comporta bine cu ea şi cu frățiorii ei. Ea îi ducea dorul mamei, deoarece mama lucra în orașul Chişinău şi ea foarte tare dorea ca părinții să fie împreună. În cadrul terapiilor cu minora, ca specialist, poate spune că careva îndoieli în veridicitatea celor comunicate de minora ***** privind abuzul sexual din partea tatălui său nu au apărut. Ea i-a mai spus că tatăl o iubește şi ea nu s-a așteptat ca tatăl ei va face așa ceva. Minora a spus că aceasta a fost unicul caz. În continuare, minora a comunicat că tatăl ei o iubea, avea grijă de ea şi de fraţii ei, o alinta, îi cumpăra cadouri.

Suplimentar în instanța de apel, în calitate de martor ***** a declarat, că psihologii utilizează teste diagnostice pentru a identifica traume psihologice. Unul din aceste teste se numește „am copac", care este unul proiectiv, în baza desenului se observă ce simte copilul. În Centrul „Drumul spre casă" a lucrat timp de un an, la moment nu mai activează la acest Centru. Cu copilul ***** au lucrat și alți psihologi. La prima consiliere copila a fost tristă. Nu cunoaște dacă ***** a fost recunoscută ca victima violenței sexuale. După ce copilul a fost luat acasă, mama și copilul nu s-au mai prezentat la consilieri.

Fiind audiată în instanța de apel, prin intermediul platformei de comunicare la distanță Whats App", în calitate de martor ***** a declara că își susține depozițiile sale din prima instanță – f.d.169-170, vol.I, potrivit cărora, inculpatul Botnari Veaceslav este consăteanul său, vecin. Locuiește în ***** de opt ani, pe *****. Pe copiii inculpatului îi cunoaște foarte bine, fiul *****-***** ani, fiica *****-***** ani, fiul *****- *****. Soția inculpatului ***** la moment este acasă cu copiii, din septembrie 2019, până 14.01.2020 a lipsit de acasă, din auzite a fost la muncă în Chişinău. La 14.01.2020 se afla acasă, în concediu. În jurul orei 11:00, pe geam a văzut mașina de pompieri lângă casa inculpatului. Inițial a presupus că e poliția, şi a ieşit afară ca să vadă care e situația. În mașina de pompieri erau două persoane. Nu cunoaște numele lor. Un bărbat şi o femeie în uniformă i-au comunicat că fac un control a sobelor. Intrând în ograda inculpatului cu scop de a vedea starea copiilor, deoarece cunoștea că inculpatul are în grija de trei copii minori, s-a întâlnit cu ***** - lucrător la *****, el a venit cu pompierii

să arate adresa locatarilor care au sobe. Familia inculpatului se încălzește cu soba. Inculpatul a ieșit pe prag, era în stare de ebrietate avansată, agitat, plângea, părea disperat. Întrebându-l ce s-a întâmplat, a răspuns că nu știe ce să mai facă deoarece copiii vor mâncare, s-a mai plâns de situația grea financiară. În timpul discuției, din casă a ieșit ***** şi a fugit spre veceul de afară. Zicându-i bună ziua, ***** nu a răspuns nimic, fiind pentru prima dată, s-a mirat. ***** era în pijama, şlapi şi halatul de baie deasupra fără colan, fără ciorapi. Întrebându-l pe inculpat ce-i cu *****, a răspuns să-i dea pace, că ea s-a dus la veceu. Nefiindu-i plăcut situația creată a plecat la nașii lor, soții ***** şi *****, care locuiesc în apropiere. Fiind acasă, au discutat situația, le-a comunicat tot ce a văzut, şi a propus să cheme poliția. Anterior inculpatul a fost prevenit să nu facă abuz de alcool şi să aibă grijă de copii. Văzând starea lui din 14.01.2020 a insistat să cheme poliția. Dar în acest timp a fost sunată de soacra **********, şi i-a spus să se ducă de urgență la vecina **********. În decurs de două minute s-a dus la vecina *****. În casă se afla **********, ***** şi victima *****. La întrebarea sa către victimă ce s-a întâmplat, victima i-a comunicat că tatăl său a încercat să-şi bată joc de ea. Mai mult nu a întrebat-o nimic, a luat-o la ea acasă. Fata plângea. De obicei este o fetiță calmă, cu zâmbetul pe față, plină de viață, astfel, nu a încercat să o întrebe nimic din motiv că este minoră. Luând-o acasă a sunat-o pe şefa sa de la *****, apoi ofițerului de sector *****, care era la curent cu situația familiei Botnari. Fiind acasă la ea, partea vătămată i-a comunicat că tatăl său a culcat-o pe pat şi a încercat s-o sărute, şi a dezbrăcat-o de pantaloni. Ulterior, după ce a venit comisia, psihologul, a fost rugată s-o întrebe detaliat, şi ***** a povestit că tatăl său cu penisul a atins poponeaţa ei. ***** a comunicat, că în acel moment a bătut cineva la fereastră, tatăl s-a speriat şi a lăsat-o în pace. În scurt timp a venit polițistul cu psihologul, bărbatul de la anchetă şi încă o mașină de poliție. Copiii au fost plasați la un centru de plasament temporar din Bălţi, dar inculpatul a fost luat de poliție. Deseori ***** rămânea cu fratele cel mic, când întreba de ce lasă copilul mic, inculpatul spunea că el se duce cu ziua să facă bani. ***** uneori nu mergea la școală deoarece stătea cu fratele mai mic. ***** i-a spus că nu a mers în ziua aceia la școală, deoarece când s-a trezit tatăl lipsea din casă, şi nu a avut cu cine-l lăsa pe fratele *****, iar fratele ***** a plecat la școală. Până la incident inculpatul se caracteriza pozitiv. Familia Botnari a fost luată la evidența asistenței sociale din 25.11.2019, ştiindu-se că mama copiilor ***** a plecat în direcție necunoscută, presupunând un abandon a copiilor. Din discuția sa cu inculpatul cunoaște, că mama copiilor sună rar de pe număr ascuns. Personal ca vecină nu a văzut-o pe ***** de pe 12.09.2019 până pe 15.01.2020. Inspectorul de poliție a găsit-o pe mama copiilor şi a anunțat-o că este o problemă în familie şi urmează cât mai curând să vină acasă. ***** a venit la ea şi a întrebat-o de unde poate să ia copiii, la care i-a comunicat că copiii sunt plasați la centru de plasament din Bălţi. Despre

situație creată nu i-a povestit nimic. Ulterior la Primăria Bălţi s-a creat o comisie multidisciplinară de urgență, unde era prezentă şi mama copiilor. La momentul de față copii inclusiv victima sunt cu mama lor acasă.

Suplimentar în instanța de apel, prin intermediul platformei de comunicare la distanță „Whats App", în calitate de martor ***** a declarat, că era în concediu și prin geam a văzut mașina de pompieri la poarta inculpatului. La acel moment activa în calitate de ***** în*****. Când a venit acasă la **********, ***** era speriată, tremura și ********** i-a dat valeriană.

Fiind audiată în instanța de apel, în calitate de martor ***** a declarat că susține depozițiile sale din prima instanță – f.d.16-17, vol.II, potrivit cărora, inculpatul Botnari Veaceslav este finul ei. Referitor la infracțiunea de care se învinuiește Botnari Veaceslav, nu crede că a săvârșit-o. Îl cunoaște pe inculpat din copilărie, este muncitor, este primul copil dintr-o familie de cinci copii, a crescut doar cu mama şi bunica, nu abuzează de alcool. În dimineața aceia a venit asistentul social acasă şi i-a spus că ***** este servit, astfel împreună cu soțul său ***** în prima jumătate a zilei au plecat la Botnari Veaceslav acasă, băiatul era la școală, cel mic dormea, ***** împreună cu asistenta socială se duceau la ea acasă. A întrebat-o pe ***** şi pe asistentă ce s-a întâmplat. Cuvintele ***** nu ține minte, dar în esență s-a specificat că ***** a realizat o tentativă de viol față de *****. ***** nu era plânsă şi nu era stresată. În scurt timp la ***** acasă a venit poliția. Nu cunoaște de ce ***** în ziua aceia nu s-a dus la școală. Până la cazul dat ***** avea sentimente bune față de tatăl său, o alinta, îi cumpăra tot ce voia. ***** venea la ei şi le comunica că tatăl le face mâncare, îi îngrijește. ***** ca orice copil poate în sufletul ei voia cu mama sa. Ea spunea că vrea cu mama sa, i-a spus că îi este dor de mamă. ***** era un tată grijuliu. ***** venea la ea acasă aproximativ de două ori pe săptămână. Nu știe de ce ***** s-a dus la vecinii Guţu dar nu a venit la ea să-i spună de careva probleme.

Suplimentar în instanța de apel, în calitate de martor ***** a declarat, că a fost prezentă în momentul când a venit poliția și ***** a spus polițiștilor că tata, adică Botnari Veaceslav l-a bătut pe fiul său ***** și polițiștii au ridicat puloverul acestuia pentru a vedea dacă are leziuni corporale. În accepțiunea sa ***** avea capacități de a minți. Intuiește, că ***** a încercat să-l învinuiască pe tatăl său pe motiv că dorea ca mama sa să vină acasă, ca toți să fie împreună și să-i se acorde atenție.

Inculpatul **Botnari Veaceslav** fiind audiat în instanța de apel a declarat, că victima îi este fiică. Nu a comis ceea ce i se incriminează, nu este vinovat și nu cunoaște de ce a fost învinovățit de infracțiunile date, care era scopul acestor învinuiri și de ce fiica l-a învinuit. În comun cu soția au 3 copii minori, soția stătea acasă cu copiii iar el lucra. Au decis ca soția să plece la muncă la Chișinău, iar el a rămas acasă cu copiii. Acasă cu copii, fără soție, s-a aflat circa două luni. În ziua

presupusei infracțiuni a servit 25 g de rachiu. După ce ***** a ieșit din casă, în prezența sa ***** nu a intrat în ogradă. Poate aceasta a fost, însă nu în prezența sa. Când au venit pompierii fiica era în casă, apoi a spus că iese afară, ulterior ea a ieșit din ogradă. Când de la poliție i s-a spus să meargă la Bălți, a văzut-o mergând pe drum.

Colegiul penal ține să menționeze, că în cadrul examinării cauzei în ordine de apel părțile, în susținerea/respingerea argumentelor din apelurile declarate au solicitat cercetarea suplimentară a probelor scrise din materialele cauzei, astfel în ședința de judecată s-au cercetat: denunțul de la ***** din 14.01.2020 (f.d.7, vol.I); proces-verbal de cercetare la fața locului din 14.01.2020 (f.d.8-9, vol.I); proces-verbal al ședinței echipei multidisciplinare din 16.01.2020 (f.d.14-15, vol.I); concluzie medicală nr.129 din 10.02.2020 (f.d.32, vol.I); caracteristica părții vătămate minore ********** (f.d.35, vol.I); copie trimitere-extras pe numele minorei ********** (f.d.37, vol.I); raport de expertiză judiciară nr.201910D042 din 25.01.2020 (f.d.39, vol.I); declarațiile părții vătămate ***** în condiții speciale (f.d.44-48, vol.I); proces-verbal de audiere a martorului ***** din 14.01.2020 (f.d.54-55, vol.I); proces-verbal de ridicare din 20.01.2020 (f.d.57, vol.I); raportul de la DSE (f.d.58, vol.I); proces-verbal de audiere a martorului ***** din 20.01.2020 (f.d.59-60, vol.I); raportul de autosesizare despre săvârșirea infracțiunii din 12.02.2020 (f.d.101-102, vol.I); revindecare (Forma 246) pe numele lui Botnari Veaceslav (f.d.113, vol.I); cazier contravențional în privința lui Botnari Veaceslav (f.d.114, vol.I); proces-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 14.01.2020 în privința lui Botnari Veaceslav (f.d.115, vol.I); caracteristica lui Botnari Veaceslav (f.d.117, vol.I); concluzie medicală nr.57 din 22.01.2020 (f.d.119, vol.I); raport de expertiză judiciară nr.202037A0082 din 04.05.2020 (f.d.202-205, vol.I); proces-verbal de interogare, în instanța de fond a martorului ***** din 20.05.2020 (f.d.8-9, vol.II); proces-verbal de interogare în instanța de fond a martorului ***** din 26.05.2020 (f.d.14-15, vol.II); proces-verbal de interogare în instanța de fond a martorului ***** din 26.05.2020 (f.d.16-17, vol.II); proces-verbal de interogare în instanța de fond a martorului ***** din 27.05.2020 (f.d.30-31, vol.II);

Reținând prevederile art.413 alin.(3) și art.414 alin.(6) CPP, instanța de apel urmează să verifice legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate în cererile de apel, adică prin prisma probelor prezentate să rețină dacă și-au găsit sau nu confirmare temeiurile invocate de către apelanți. Respectiv, la emiterea soluției Colegiul penal urmează să se bazeze pe probele administrate pe parcursul procesului, inclusiv și pe probele prezentate și verificate în instanța de apel.

Potrivit art.100 alin.(4) CPP, *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi*

probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art.101 alin.(1,2) CPP, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege*.

În urma verificării probatoriului, Colegiul penal conclude, că instanța de fond a dat o apreciere obiectivă probelor ca urmare a examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele, întemeiat și just ajungând la concluzia despre condamnarea lui Botnari Veaceslav în baza art.172 alin.(3) lit.a) CP și achitarea acestuia pe art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP.

Referitor la acuzaţia adusă inculpatului Botnari Veaceslav în comiterea infracţiunii prevăzute de art.172 alin.(3) lit.a) CP, Colegiul conchide că instanța de fond în baza probelor examinate just a constatat faptul infracțiunii și vinovăția inculpatului de comiterea acesteia.

Colegiul penal reține, că constituie infracțiune prevăzută de art.172 alin.(3) lit.a) CP - acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-şi exprima voința, săvârșite asupra unui membru de familie, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute la art.172 alin.(3) lit.a) CP îl constituie relațiile sociale referitoare la inviolabilitatea sexuală a minorului.

La caz, subiectul pasiv al infracțiunii este fiica inculpatului -***** a.n.*****, care la momentul comiterii faptei – 14.01.2020, era minoră și încă nu avea împlinită vârsta de ***** ani.

Obiectul material al infracțiunii este corpul persoanei asupra căruia sunt îndreptate acțiunile violente cu caracter sexual, la caz obiectul material reprezintă corpul minorei*****.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin: 1) acțiunea principală: a) satisfacerea poftei sexuale în forme perverse; 2) acțiunea adiacentă: a) constrângerea fizică; b) constrângerea psihică; c) profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-şi exprima voința; d) asupra unui membru de familie despre care se ştia cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Satisfacerea poftei sexuale în forme perverse reprezintă practicarea de acte sexuale nefirești, care urmăresc scopul satisfacerii instinctului sexual prin diferite

procedee (analo-genitale, oralo-genitale, oralo-anale), între persoane având apartenența sexuală diferită.

Constrângerea fizică reprezintă folosirea forței fizice asupra persoanei pentru a înfrânge rezistența fizică a acesteia şi pentru a face astfel posibil raportul sexual (lovirea victimei, imobilizarea brațelor şi a întregului corp, legarea etc.) Rezistența victimei nu este o condiție esențială şi nu prezintă importanţă decât ca expresie a refuzului ei categoric de a consimți un raport sexual.

Constrângerea psihică reprezintă amenințarea persoanei cu un pericol grav pentru ea sau pentru o altă persoană, în astfel de condiții încât să-i inspire temerea serioasă că acel pericol nu va putea fi înlăturat decât prin cedarea în fața amenințării.

Prin profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra presupune incapacitatea fizică de a opune rezistență făptuitorului (în virtutea defectelor fizice, a oboselii excesive, a unei poziții incomode în care a fost surprinsă victima etc.). În contextul aceleiași infracțiuni, imposibilitatea de a-şi exprima voința presupune o stare psihofiziologică ce lipsește victima de putința de a-şi da seama de ceea ce se întâmplă cu ea sau de a-şi manifesta voința (în cazul vârstei fragede, a oligofreniei, a altor stări patologice de natură psihică, a somnului hipnotic sau letargic, a leşinului, a comei, a morții clinice etc.). Profitarea făptuitorului de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-şi exprima voința înseamnă că făptuitorul şi-a dat seama de situația dificilă a victimei şi a folosit prilejul pentru a întreține cu ea un raport sexual şi/sau un act de homosexualitate, ori de a-şi satisface pofta sexuală în formă perversă.

Prin „Asupra unui membru de familie despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani” se subînțelege comiterea unui uct anti-social asupra unui subiect inclus în cadrul dispoziției art.133^1 CP, care nu a atins vârsta de 14 ani şi respectiv, făptuitorul la momentul săvârșirii faptei să cunoască cu certitudine precum că victima nu a împlinit vârsta de 14 ani.

La caz, Botnari Veaceslav având rolul de tată a comis un act antisocial sub formă de acțiuni violente cu caracter sexual asupra fiicei sale minore *****, care îi este membru de familie prin prisma art.133^1 alin.(1) CP, ca rezultat în sarcina celui din urmă reținându-se ca fiind întrunită latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art.172 alin.(3) lit.a) CP.

Infracțiunea prevăzută de art.172 alin.(3) lit.a) CP şi reținută în sarcina lui Botnari Veaceslav este formală, ceia ce înseamnă că s-a consumat din momentul începerii acțiunilor cu caracter sexual exprimate prin lingerea organelor genitale.

În ce privește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.172 alin.(3) lit.a) CP, aceasta se caracterizează prin intenție directă, în acțiunile inculpatului reținându-se intenția directă, fiind constatat, că Botnari Veaceslav își dădea seama de urmările prejudiciabile şi în mod intenționat a dorit survenirea lor prin

dezbrăcarea ei de pantaloni, după care de chiloței, fiind culcată pe spate a întreținut cu ultima un raport sexual în formă perversă, prin lingerea organelor genitale, acțiuni care nu își găsesc esența, or, pentru a nu crea repercusiuni în societate în legătură cu depistarea acestui viciu, instanța de judecată prin forța coercitivă a statului urmează a aplica spiritul legii pentru a preveni alte posibile abateri similare.

Subiect al infracțiunii este orice persoană fizică responsabilă, care a atins vârsta de 14 ani, fapt ce în speță este şi realizat.

Prin prisma probelor cercetate, ca urmare a verificării lor, Colegiul conchide că prima instanță just a conchis că este dovedită integral vinovăția inculpatului Botnari Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) lit.a) CP - acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-şi exprima voința, săvârșite asupra unui membru de familie, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

În acest sens, pentru a pronunța soluție de condamnare just s-a bazat instanța pe declarațiile părții vătămate minore*****, care la 16.01.2020 fiind audiată în condiții speciale, a relatat cu lux de amănunte informații detaliate despre locul și modul în care a fost supusă acțiunilor violente cu tentă sexuală din partea tatălui ei. Aceasta a relatat, că în ziua de 14.01.2020 dimineața s-a trezit şi a stat cu fratele ei mai mic *****, tatăl ei nu era acasă. Peste o oră, a venit tatăl beat fiind nervos din motiv că mama nu este acasă. Tatăl ei s-a culcat şi a dormit 2 ore. Când tatăl ei s-a trezit, acesta făcea gălăgie şi *a început să-i tragă peste picioare cu palma. Ea era pe pat, iar tatăl ei era jos. El a început să o dezbrace de pantaloni (ea fiind îmbrăcată în pijama şi halat). Ea plângea şi încerca să se îmbrace, însă el îi închidea gura şi iarăşi o dezbrăca de pantaloni şi de chiloţei. El de asemenea s-a dezbrăcat şi a început să o sărute pe toată fața şi pe buze. În continuare, chiloţeii şi pantalonii i-a dezbrăcat mai jos de genunchi, o pupa pe buze, i-a ridicat maioul, a pupat-o pe burtă şi a scuipat-o mai jos de buric. El s-a pus jos şi a început a-i linge organul genital. I-a ridicat picioarele şi i-a îndoit genunchii, picioarele se aflau împreună, chiloțeii se aflau mai jos de genunchi. El i-a zis să țină picioarele așa şi nu i-a permis să se îmbrace. El a încercat să introducă organul său genital în poponeața ei. El punea organul său genital la poponeaţa ei şi pe ea o gâdilea*. Apoi a venit cineva şi a bătut în fereastră, după care tatăl ei s-a îmbrăcat, s-a îmbrăcat și ea spunându-i că pleacă la veceu, dar de fapt a fugit la tanti *****. *I-a povestit tantei Eugeniei despre cele întâmplate, apoi a venit şi tanti *****.* Era ora 11:00 când s-a întâmplat totul acasă, când a fugit la tanti ***** era ora 11:12. Pe tatăl ei l-a văzut gol numai când a vrut să se îmbrace, *în momentul când a dezbrăcat-o nu a văzut organul genital al tatălui, simțea numai cum el o gâdilea*.

În timp ce tatăl ei o dezbrăca, acesta îi spunea că dacă va veni mama el nu va face așa, dar dacă aceasta nu va veni se va mai repeta, însă ea nu știa la ce el se referă. Nu a văzut la părinții ei așa ceva şi nici la televizor. Îi este frică de tatăl său deoarece el o bate pe mama şi pe fratele ei şi îl visează noaptea din acea zi. Până atunci nu au avut loc asemenea situații (f.d.44-48, vol.I).

Este de menționat, că declarațiile Alinei Botnari sunt credibile, în acest sens raportul de expertiză judiciară nr.202037A0082 din 04.05.2020, în concluzie denotă, că *în cadrul examinării minorei*****, nu s-au depistat indicii de imaginație sporită, exagerarea celor percepute, înclinație spre fantezie patologică, fiind recomandat în acest sens consiliere psihologică în continuare*.

Este relevant că declarațiile părții vătămate coroborează și cu alte probe administrate în prezenta cauză, creând o certitudine referitor la ceea ce a avut loc între inculpatul Botnari Veaceslav şi victima*****.

În susținerea acuzațiilor înaintate vin declarațiile martorului *****, care fiind audiată în prima instanță (f.d.30-31, vol.II) cât și în instanța de apel a declarat, că *în urma consultărilor psihologice minora ***** i-a comunicat, că tatăl ei îi ridica picioarele şi o săruta în locuri intime. ***** a menționat, că în urma terapiilor ce au avut loc, careva îndoieli în veridicitatea celor expuse de minora*****, nu au apărut*.

De asemenea, declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile depuse în prima instanță de către martorul *****, care fiind audiată atât în prima instanță (f.d.169-170, vol.I) cât și în instanța de apel, a menționat, că *l-a văzut pe Botnari Veaceslav că era agitat, disperat. În timpul discuției cu acesta, ***** a ieșit din casă și a fugit spre veceu în pijama, șlapi, halat de baie fără colan și fără ciorapi*.

Totodată, aceste declarații coroborează și cu declarațiile martorului ***** (f.d.171, vol.I) la care s-a referit în instanța de apel procurorul întru susținerea acuzării. ***** în declarațiile sale a menționat, că *partea vătămată ***** a venit la ea cu capul gol, îmbrăcată subțire, fără ciorapi, tremura, plângea, comunicându-i că tatăl ei a dezbrăcat-o de haine s-a urcat deasupra ei și nu știa ce voia să facă. I-a comunicat că tatăl său a încercat să-și bată joc de ea prin dezbrăcarea ei de pantaloni*.

Despre faptul, că la 14.01.2020 în gospodăria inculpatului au venit pompierii pentru a verifica sobele și a face instructaj, a declarat în instanța de apel martorul *****, care a menționat că ***** a bătut la fereastră, după care a întredeschis ușa și l-a strigat pe Botnari Veaceslav, care peste un timp a ieșit din casă și cu acesta a fost petrecut instructajul.

La fel, martorul ***** în instanța de fond (f.d.172, vol.I) și în instanța de apel a declarat, că la 14.01.2020, cu echipa de pompieri mergeau prin sat să controleze sobele și ajungând la casa inculpatului au strigat, apoi au bătut în geam însă nimeni nu a răspuns, atunci a întredeschis ușa și a strigat la ușă la care a ieșit

Botnari Veaceslav care i s-a părut obosit sau beat, acesta părea speriat şi se uita pe furiş la pompierii în uniformă. După ce a semnat fişa, inculpatul părea buimăcit, speriat.

Colegiul relevă, că declarațiile părții vătămate (în ceia ce privește relatarea acțiunilor concrete întreprinse în privința sa de către tatăl său, inculpatul Botnari Veaceslav) sunt susținute prin declarațiile martorilor *****, ***** și *****, care au relatat instanței circumstanțe care li-au devenit cunoscute nemijlocit de la partea vătămată, pe când declarațiile martorilor ***** (audiată în prima instanță – f.d.14-15, vol.II), ***** (audiat în prima instanță – f.d.8-9, vol.II) și ***** (audiată în prima instanță – f.d.16-17, vol.II și în instanța de apel) se referă în esență la caracterizarea inculpatului, descrierea climatului familial, expunându-se propria lor apreciere despre faptele aduse în învinuire lui Botnari Veaceslav, dacă acestea puteau avea loc sau nu, dacă minte victima minoră sau nu, declarații care urmează a fi apreciate ca irelevante cazului, deoarece nu redau circumstanțe concrete ale cauzei dar exprimă viziunea subiectivă a celor auzite despre Botnari Veaceslav și fiica sa*****.

Având în vedere descrierea juridică penală a infracțiunii examinate în raport cu probele analizate supra, Colegiul penal conchide că la caz s-a constatat cu certitudine fapta infracțională și vinovăția lui Botnari Veaceslav în comiterea ei, acțiunile inculpatului întrunind elementele infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) lit.a) CP, cu următoarele semne de calificare - acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-şi exprima voința, săvârșite asupra unui membru de familie, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Poziția apărării cu privire la nevinovăția inculpatului, la caz, just a fost apreciată lipsită de temei, or, contravine bazei probante administrate în această cauză, și nu poate determina pronunțarea în privința lui Botnari Veaceslav a unei soluții de achitare, fapt care determină respingerea argumentelor din apelul declarat în interesele inculpatului de către apărare.

Referitor la acuzaţia adusă inculpatului Botnari Veaceslav în comiterea infracţiunii prevăzute de art.27, art.171 alin.(1) lit.b) CP, Colegiul conchide că instanța de fond just a determinat că pe acest capăt de acuzare în privința inculpatului urmează a fi pronunțată soluția de achitare pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

La caz, acuzarea susține, că Botnari Veaceslav la data de 14.01.2020, ora 11:32, aflându-se la domiciliul propriu amplasat pe *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică şi urmărind scopul întreținerii unui raport sexual prin constrângere psihică şi fizică cu fiica sa minoră *****, a.n.*****, care îi este membru de familie conform art.133^1 alin.(1) CP, aflându-se în relație părinte-copil,

care anterior a fost supusă unui act sexual în formă perversă, aflându-se deja în pat şi fiind dezbrăcată de la jumătate în jos, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra şi a-şi exprima voința în virtutea vârstei fragede, i-a apucat picioarele şi i le-a ridicat în sus şi *a încercat să-i introducă membrul sexual viril în vagin*, victima simțind atingerea organelor genitale ale tatălui său de organele sale genitale, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu au fost duse până la capăt şi nu şi-au produs efectul, din motivul că la ușa casei au bătut pompierii, iar făptuitorul s-a îndreptat să deschidă ușa, moment în care minora ***** a reușit să fugă din casă pentru a împiedica acțiunile criminale ale tatălui său Botnari Veaceslav, calificând acțiunile acestuia conform semnelor calificative ale art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP - tentativa de viol, adică tentativă la comiterea unui raport sexual prin constrângere fizică şi psihică a persoanei, prin profitarea de imposibilitatea acesteia de a se apăra şi exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie, de rând asupra unei persoane minore de până la 14 ani, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorului, nu şi-a produs efectul.

Din analiza probatoriului redată supra, rezultă că în cazul din speță lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate lui Botnari Veaceslav, nerealizându-se acțiunea principală sub forma tentativei raportului sexual redată în învinuire prin „*a încercat să-i introducă membrul sexual viril în vagin*”.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate se exprimă în fapta prejudiciabilă, concretizată în acțiuni de două tipuri: 1) acțiunea principală: raportul sexual; 2) acţiunea adiacentă exprimată în oricare din următoarele trei modalități: constrângerea fizică; b) constrângerea psihică; c) profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-şi exprima voinţa.

Latura obiectivă a violului este întregită numai atunci când acțiunea principală este însoțită de acțiunea adiacentă în oricare din modalitățile sale.

Pentru existența acțiunii adiacente a laturii obiective este necesar în mod primordială existența certă, determinată, a acțiunii principale - în speță fiind tentativa raportului sexual.

Prin raport sexual se înțelege săvârșirea unui act sexual normal (sub aspect fiziologic) care constă în introducerea membrului viril în vagin sau în vestibulul vaginului, astfel creându-se condiții pentru concepere. Prin urmare, nu este vorba de o simplă atingere a organelor genitale, ci este necesar să aibă loc actul fiziologic de îmbinare a celor două sexe.

Colegiul reține, că fiind audiată în condiții speciale minora ***** a declarat, că „*tatăl ei a dorit să introducă organul său genital în poponeaţa ei*”, iar martorul ***** a declarat, că din spusele Alinei Botnari „*tatăl său a atins poponeaţa ei cu penisul*”. Având în vedere declarațiile martorului ***** referitor la lipsa a careva îndoieli în veridicitatea celor comunicate de către minora***** și având în vedere concluziile expertizei judiciare nr.202037A0082 din 04.05.2020, potrivit căror, în

cadrul examinării nu s-au depistat indicii de imaginație sporită, exagerarea celor percepute, înclinație spre fantezie patologică, Colegiul conchide că nu s-a confirmat faptul că Botnari Veaceslav a încercat să introducă membrul sexual viril în vaginul fiicei sale minore*****.

În atare împrejurări Colegiul conchide, că prima instanță just a enunțat, că acuzarea de stat a formulat o acuzație neconcretă în acest sens, bazată pe presupuneri iluzorii prin extindere de la cele posibil întâmplate în mod real, fiind afectată în acest sens acțiunea principală - latura obiectivă sub forma existenței tentativei raportului sexual, exprimată prin faptul că inculpatul Botnari Veaceslav a încercat să-i introducă fiicei sale***** membrul sexual viril în vagin.

Procurorul-apelant în cererea sa de apel indică, că acțiunile inculpatului erau îndreptate expres spre întreținerea unui raport sexual în formă obișnuită, în acest sens procurorul s-a referit la declarațiile părții vătămate minore „a sărutat-o pe față, după care pe gât, ca urmare acțiunile sale coborau în jos, a sărutat-o pe burtă, i-a lins organele genitale, i-a ridicat picioarele în sus, îndoiați în genunchi", însă la caz, Colegiul penal nu atestă coroborare între declarațiile martorilor ***** și *****, cu cele ale părții vătămate minore *****, *care nu vorbește concret despre careva acțiuni din partea lui Botnari Veaceslav caracteristice tentativei de viol în privința părții vătămate*.

Conform art.414 alin.(3) CPP, *în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinare cauzelor în primă instanță*.

În corespundere cu art.415 alin.(2^1) CPP, *judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o sentință de condamnare fără audierea martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnare inculpatului*.

Având în vedere depozițiile art.6 din CEDO și jurisprudența CtEDO, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese deja achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (cauzele Popovici vs Moldova și Dănăilă vs România). În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Astfel, în pofida normelor specificate, a principiului contradictorialității în procesul penal și a jurisprudenței nominalizate, Colegiul penal reține, că în cadrul

rejudecării cauzei potrivit regulilor generale, după achitarea inculpatului Botnari Veaceslav, procurorul solicitând desființarea sentinței de achitare a primei instanțe, nu a făcut trimitere la probe concrete în susținerea învinuirii aduse lui Botnari Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, art.171 alin.(1) lit.b) CP, or, martorii audiați în instanța de apel în setul II de proceduri, n-au furnizat informații – alte decât cele depuse anterior în cadrul procesului și care au fost reținute la pronunțarea sentinței de achitare – împrejurare care nu dă temei de a desființa concluziile formulate de către prima instanță referitor la achitarea inculpatului pe capătul de acuzare în baza art.27, art.171 alin.(3) lit.b) CP, în acest sens argumentele apelului formulat de procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Ctistina Cîrma, sunt apreciate ca neîntemeiate.

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate în cererile de apel privitor la fondul cauzei, Colegiul penal reține, că temeiurile invocate de apărare și de acuzare nu şi-au găsit confirmare.

Analizând circumstanțele și împrejurările speței prin prisma materialelor anexate la dosar ce vizează fapta infracțională comisă de Botnari Veaceslav, personalitatea acestuia, Colegiul penal concluzionează, că pentru infracțiunea comisă de acesta prevăzută la art.172 alin.(3) lit.a) CP, prima instanță justificat i-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cuantumul pedepsei pentru infracțiunea comisă a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale.

Colegiul penal reține, că potrivit prevederilor art.75 alin.(1) CP, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*. Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal consideră, că pedeapsa aplicată inculpatului Botnari Veaceslav, sub formă de închisoare, în cuantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu *caracterul şi gravitatea faptei comise* – infracțiune excepțional de gravă, comisă cu intenție, îndreptată împotriva inviolabilității sexuale a minorei; *motivul săvârşirii infracţiunii şi scopul urmărit* – scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă; *personalitatea inculpatului* – anterior nu a fost condamnat, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza „alcoolism cronic"; *atitudinea inculpatului față de fapta comisă și procesul desfășurat* – nu a recunoscut vina și nu s-a căit; *circumstanţe atenuante* – lipsesc; *circumstanţe agravante* – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, totodată la stabilirea pedepsei instanța de fond întemeiat n-a reținut în sarcina inculpatului circumstanța agravantă indicată în rechizitoriu - săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, deoarece minoratul victimei a fost reținută ca fiind o circumstanță agravantă calificativă, servind temei pentru calificarea acțiunilor inculpatului în baza art.172 alin.(3) lit.a) CP; *situaţia familială a inculpatului* – este căsătorit, la întreținere are 3 copii minori, nu este încadrat în câmpul muncii.

Colegiul notează, că potrivit art.61 alin.(2) CP, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*. Prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precitate, Colegiul consideră, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă prin aplicarea față de Botnari Veaceslav a pedepsei sub formă de închisoare în cuantum de 11 ani, cu executarea ei reală în penitenciar de tip închis. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 CP, cuantumul acesteia este dozată corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptelor comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului ***** este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Colegiul apreciază ca neîntemeiate nici solicitările apărării cu privire la aplicarea față de inculpat a institutului condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, or, alin.(4) al art.90[1] CP prevede, că prezentul articol nu se aplică în cazul infracțiunilor deosebit de grave și excepțional de grave.

Din motivele expuse supra, criticile aduse de către apărătorul-apelant în ceea ce privește asprimea pedepsei aplicate prin sentință inculpatului Botnari Veaceslav, Colegiul penal le apreciază ca nefondate, or, la aplicarea pedepsei penale, instanța

de judecată s-a conformat prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei, motivându-şi suficient soluția luată.

De către apărare au fost criticate și dispozițiile sentinței prin care instanța de fond a încasat de la Botnari Veaceslav, cu titlu de cheltuieli judiciare, suma de 2182 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare. În acest sens avocatul-apelant formal a invocat că „este în obligația statului de a efectua expertiza judiciară şi nicidecum aceste cheltuieli nu pot fi puse în sarcina inculpatului" fără a-și întemeia dezacordul pe prevederile legale relevante, cu expunerea unei argumentări plauzibile în acest sens.

Astfel, materialele cauzei denotă, că în cadrul urmăririi penale au fost suportate cheltuieli judiciare: -suma de 320 lei în legătură cu efectuarea expertizei judiciare din 25.01.2020, -suma de 1862 lei în legătură cu efectuarea expertizei judiciare din 04.05.20, în total 2182 lei.

Colegiul penal reține, că prin modificările din 09.02.2018 operate în legea procesual-penală şi cadrul conex acesteia, în partea ce ţine de plata pentru efectuarea expertizelor judiciare, a fost exclusă prevederea legală care expres stipula, la art.143 alin.(2) CPP, că plata pentru expertizele judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat.

Potrivit art.227 alin.(1),(2) pct.5) CPP, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală*.

De asemenea Colegiul reține prevederile art.229 alin.(1) CPP, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului*, iar potrivit alin.(2), *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare* – situații de excepție care nu s-au constatat în prezenta speță

Rezultând din prevederile art.229 alin.(3) CPP, *instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor*. La caz, apărarea n-a solicitat eliberarea inculpatului de plata cheltuielilor judiciare, ci a invocat că aceste cheltuieli nu pot fi puse în sarcina acestuia, rezumându-se că statul urmează să suporte toate cheltuieli legate de cauza penală. În altă ordine de idei, apărarea n-a argumentat și n-a invocat motive justificative (în sensul art.229 alin.(3) CPP) care ar determina eliberarea lui Botnari Veaceslav de plata cheltuielilor judiciare –

fapt care condiționează menținerea în vigoare a dispoziției instanței de fond cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2182 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În lumina considerațiunilor expuse în prezenta decizie și prevederilor legale citate, Colegiul a conchis asupra netemeiniciei cerințelor invocate în apelurile declarate, din care motiv acestea urmează a fi respinse ca nefondate, iar sentința menținută fără modificări ca fiind una întemeiată și eficient motivată.

Ca urmare a expunerii asupra apelurilor, în continuare, Colegiul consideră oportun de a se expune asupra cerințelor apărării privitor la aplicarea față de inculpat a prevederilor art.385 alin.(5) CPP și anume, să-i fie redus termenul pedepsei în legătură cu faptul că a fost deținut în condiții precare.

Colegiul reține că potrivit art.385 alin.(5) CPP (în vigoare la data depunerii cererii), *în cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv”*.

După cum rezultă din speță, Botnari Veaceslav a fost reținut la 14.01.2020, aplicându-i-se arestul începând cu data reținerii, în arest preventiv fiind ținut în Penitenciarul nr.11 Bălți în calitate de prevenit până la 28.05.2020 – data pronunțării sentinței de condamnare.

Potrivit aceluiași raport, Colegiul penal constată că Botnari Veaceslav s-a deținut în stare de arest, în calitate de prevenit, la Penitenciarul nr.11 Bălți în total 135 zile, fiind cazat în diferite celule, nefiindu-i asigurat un spațiu (personal) de detenție cu suprafața de 4m^2. Or, potrivit pct.464 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m^2, care trebuie să fie iluminat natural şi artificial, încălzit şi ventilat conform normativelor de construcții.

În atare condiții perioada de detenție a lui Botnari Veaceslav în calitate de prevenit, urmează a fi redusă din pedeapsă conform calculului - 2 zile închisoare pentru 1 zi de arest preventiv, termenul care urmează a fi redus constituind 270 zile (135 x 2 = 270 zile).

Colegiul reține, că potrivit art.295 alin.(1) Cod de executare, *prevenit se consideră persoana faţă de care este aplicată o măsură preventivă*.

Potrivit art.65 alin.(3) pct.1) CPP, *persoana în privinţa căreia sentinţa a devenit definitivă se numeşte: ... condamnat, dacă sentinţa este, parţial sau integral, de condamnare*.

La caz, se constată că Botnari Veaceslav a fost reținut la 14.01.2020, sentința de condamnare fiind pronunțată la 28.05.2020.

Reieșind din stipulările legale susmenționate, Colegiul notează că, reducerea pedepsei în varianta: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, după cum a fost reglementat la art.385 alin.(5) CPP – în vigoare la depunerea cererii, se efectuează doar pentru perioada aflării *în arest preventiv* a învinuitului pe perioada urmăririi penale și a inculpatului în instanța de judecată, până la pronunțarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii, având în vedere prevederile legale, prevăzute de art.175 alin.(2), art.185 și art.186 CPP din care rezultă, că măsura preventivă sub forma arestării preventive, poate fi aplicată doar față de o persoană, în privința căreia încă n-a fost pronunțată o sentință (în prima instanță, sau o decizie în instanța de apel) de condamnare la închisoare cu executare în Penitenciare și această măsură preventivă se alege în corespundere cu prevederile art.5 alin.(3) lit.c) CEDO, și nu art.5 alin.(3) lit.a) CEDO. Or, o persoană condamnată în prima instanță, fie că a fost sau nu în stare de arest până la acel moment, se găsește în situația precizată de art.5 alin.(1) lit.a) CEDO, care autorizează privarea de libertate a persoanelor pe baza condamnării, chiar și nedefinitive, în jurisprudența sa CtEDO menționând, că după pronunțarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art.5 alin.(1) lit.a) CEDO, neavând drept scop aducerea unei persoane în fața autorității competente după cum prevede art.5 alin.(1) lit.c) CEDO.

Totodată, deținerea sub arest a lui Botnari Veaceslav după pronunțarea sentinței de condamnare la închisoare cu executare în penitenciar, constituie nu măsură preventivă - arestarea preventivă, în sensul art.185 CPP și art.5 alin.(1) lit.c) CEDO, dar executarea pedepsei închisorii dispuse de un tribunal competent, în sensul art.5 alin.(1) lit.a) CEDO și astfel, Botnari Veaceslav, în caz că consideră că după arestarea sa în baza sentinței de condamnare i-au fost încălcate drepturile cu privire la condițiile de detenție, garantate de art.3 CEDO, ar putea să se adreseze cu o cerere în instanța de judecată din raza de activitate a organului sau instituției care execută pedeapsa, în temeiul art.473^4 CPP, or, dânsul deja executa o pedeapsă privativă de libertate.

În atare împrejurări, Colegiul penal va admite în parte cererea înaintată în interesele lui Botnari Veaceslav cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducându-i pedeapsa în limitele rămase neispășite pentru perioada deținerii acestuia în stare de arest până la pronunțarea sentinței în calitate de „prevenit” pentru perioada de 135 zile, explicând totodată acestuia, că în temeiul art.473^3 și 473^4 CPP poate adresa cerere judecătorului de instrucție din raza de activitate a instituției penitenciare, pentru constatarea condițiilor precare de detenție în care a

fost deținut în calitate de condamnat, pentru perioada de după pronunțarea sentinței de condamnare.

În temeiul art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Apelurile declarate de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Cristina Cîrma, și de către avocatul Ina Cepoi, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central 28.05.2020 pronunțată pe cauza penală privindu-l pe **Botnari Veaceslav *******, se resping ca nefondate, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Botnari Veaceslav ***** urmează în continuare să se dețină în stare de arest, termenul pedepsei urmând de a-i fi calculat începând cu 29.05.2025, cu includerea în acest termen a perioadei aflării ultimului în arest din 14.01.2020 până la 29.05.2025.

Solicitarea avocatului Ina Cepoi cu privire la constatarea deținerii lui **Botnari Veaceslav ******* în instituția penitenciară în condiții precare, contrare celor garantate de art.3 CEDO, cu reducerea în acest sens a pedepsei penale în temeiul art.385 alin.(5) CP (în vigoare la momentul depunerii cererii), se admite în parte.

Se constată faptul, că **Botnari Veaceslav ******* a fost deținut în perioada 14.01.2020-28.05.2020, adică 135 (una sută treizeci și cinci) în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(5) CPP (în vigoare la momentul depunerii cererii), pedeapsa de 11 (unsprezece) ani închisoare stabilită lui **Botnari Veaceslav ******* prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 28.05.2020, se reduce cu 270 (două sute șaptezeci) zile, pentru perioada de 135 (una sută treizeci și cinci) zile în care **Botnari Veaceslav ******* s-a aflat în arest preventiv, în calitate de prevenit în condiții de detenție contrare celor garantate de art.3 CEDO, calculându-se câte 2 (două) zile de reducere pentru 1 (una) zi de arest preventiv în condiții precare.

Se explică lui **Botnari Veaceslav *******, că în temeiul art.473^3 și 473^4 CPP poate adresa cerere judecătorului de instrucție din raza de activitate a instituției penitenciare, pentru constatarea condițiilor precare de detenție în care se pretinde că a fost deținut în calitate de condamnat, pentru perioada de după pronunțarea sentinței de condamnare a Judecătoriei Bălți sediul Central din 28.05.2020.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală adoptată și dispozitivul ei pronunțat public la 29.05.2025.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.